

РЕШЕНИЕ

№ 2614

гр. София, 17.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 20.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **8288** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” /АЕП/ от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. за кампания 2012г. с изх.№ 01-2600/4160 от 14.05.2013г. на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” /ДФЗ/ С. К., като с доводи за неговата незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяната му.

С жалбата се оспорват констатациите на административния орган, че през текущата кампания 2012г. площта на заявените площи препокрива 87,39 % от площта на референтните парцели като се посочва, че лично управителят на дружеството е очертал парцелите за подпомагане по новия допустим слой, посочен от служителите на ОСЗ като оцветен в синьо. Очертаването на подлежащите на подпомагане площи било извършено в съответствие с техните указания и заявлението било прието без условия и грешки. Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл.51, т.1 от Регламент на Съвета /ЕО/ № 1698/2005 от 20.09.2005г. за подкрепа на развитието на селските райони, че на бенефициент може да бъде отказана или намалена поисканата помощ, само когато констатираното несъответствие се дължи на действие или пропуск от негова страна. В конкретния случай жалбоподателят счита, че това условие не е налице. Обстоятелството, че е въведен в заблуждение според него не омаловажава факта на констатациите на административния орган, но тези действия и

пропуски твърди, че не са в резултат на виновно поведение от негова страна. Жалбоподателят не приема и изводите на административния орган за наличие на разлика от повече от допустимите по Наредба № 11/2009г. 10 % разлика между заявените и одобрените площи, тъй като в конкретния случай става въпрос за един цял недвижим имот, който дружеството обработва за трета поредна година, а не за отделни физически блокове. Предвид това намира за невъзможно очертаването през 2012г., направено по допустимия слой да доведе до разлика над 10 %. Според жалбоподателя са спазени всички необходими и изискуеми условия, разписани за направление „Биологично растениевъдство”, а приетото от административния орган несъответствие в площта между заявени и референтни парцели, не е налице.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.М., която поддържа изложеното в жалбата и моли да бъде уважена и по съображенията, изложени в нея и допълнително в писмени бележки по съществото на спора. Претендира разноски по представения списък.

Ответникът по оспорването – заместник-изпълнителния директор на ДФЗ чрез надлежно упълномощения от него юрисконсулт, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки по съществото на спора. Според ответника оспореният акт е законосъобразен като при издаването му са спазени процесуалните правила, а с оглед фактическите установявания в проведеното административно производство правилно са приложени относимите материалноправни разпоредби – чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11/2009г. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу прекомерността на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори от страните по делото и съдът приема за установено, че жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на § 1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ във връзка с чл.19 от Наредба № 11/06.04.2009г.

На 16.05.2011г. от жалбоподателя е подадено общо заявление за подпомагане У. 24/020511/52622 за кампания 2011г. по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за национални доплащания на хектар земеделска земя /СНДП/, Плащания за природни ограничения на земеделските стопани в райони, различни от планинските райони /НР2/ и мярка 214 „Агроекологични плащания”, направление „Биологично растениевъдство” за заявени БЗС 61491-66-1-5 и 61491-66-1-6 в землището на [населено място] с обща площ 76,66 ха, като в заявлението е посочено, че кандидатства по мярката за първа година. С писмо изх.№ 01-2600/12218 от 09.12.2011г. на Изпълнителния директор на ДФЗ жалбоподателят е уведомен, че след извършените административни проверки на декларираните БЗС, одобрени за участие по мярка 214 АЕП са площи в размер на 76,66 ха по приложената към писмото таблица на БЗС.

По делото е представено и заявление за подпомагане У. 24/230412/70571,

подадено от жалбоподателя на 17.04.2012г. за кампания 2012г. В него като схеми и мерки, по които жалбоподателят кандидатства за подпомагане, са отбелязани Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за национални доплащания на хектар земеделска земя /Н./, Плащания за природни ограничения за земеделски стопани в райони, различни от планинските /НР2/ и мярка 214 „Агроекологични плащания” /АЕП/ за три БЗС в землището на [населено място] – 61491-646-2-6, 61491-646-2-9 и 61491-648-1-1 с обща площ 70,55 ха.

С писмо изх.№ 02-240-2600/4787 от 17.09.2012г. на изпълнителния директор на ДФЗ дружеството жалбоподател е уведомено, че при извършените проверки на подаденото заявление за подпомагане е установено наличие на двойно заявени площи. В същото писмо е указан редът за изясняване на принадлежността на двойно заявените площи като към него е приложена таблица с описани в нея номера на БЗС, за които има подадено повече от едно заявление за подпомагане. Видно от приложената по делото на л.82 таблица жалбоподателят е отказал за подпомагане застъпените площи в БЗС 61491-646-2 за кадастрален имот № 61491-000-042, БЗС 61491-646-2 за кадастрален имот 61491-089-007 и БЗС 61491-646-2 за кадастрален имот 61491-089-008. Представил е и декларация от 05.10.2012г., че въведената в И. информация съответства на представените от него документи за правно основание за ползване на кадастралните имоти с установени застъпвания в заявлението за текущата кампания, което потвърждава.

С писмо изх.№ 01-2600/1866 от 27.02.2013г. на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” жалбоподателят е уведомен на основание чл.26, ал.1 АПК, че Държавен фонд „Земеделие” открива производство по издаване на акт за прекратяване на многогодишен агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” по направление „Биологично растениевъдство”. Като основание за образуване на производството е посочено обстоятелството, че при извършените административни проверки и географско сравнение на одобрените/референтните/ парцели по мярка 214 и тези, които са заявени по направление през текущата кампания в И., е констатирано припокриване на площта от пресичане в размер на 87,39 %, с което е нарушена нормата на чл.24, ал.1 във вр. с ал.2 от Наредба № 11/06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата на развитие на селските райони за периода 2007-2013г. На това фактическо основание и въз основа на нормата на чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27.01.2011г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005г., на основание чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11 са предприети действия по прекратяване на агроекологичния ангажимент по направление „Биологично растениевъдство“. Към писмото е приложена таблица с описание на заявените в текущата кампания парцели и одобрените /референтни парцели. От приложението към писмото се установява, че референтните /одобри/ парцели са с обща площ 76,66 ха, а заявените за текущата кампания са с обща площ 70,55 ха като общата площ от пресичане /географско пресичане между одобрените площи и тези, заявени в текущата кампания/ е в размер общо на 66,99 ха.

Срещу откриването на производство по издаване на акт за прекратяване на многогодишен агроекологичен ангажимент по мярка 214 от жалбоподателя е подадено възражение, заведено с вх. № 01-2600/1866 от 20.03.2013г. в деловодството на ДФЗ. В подаденото възражение жалбоподателят твърди, че при очертаването на

площите за подпомагане за стопанската 2011/2012г. същите са намалени до размера, който е определен като допустим за подпомагане. Това намаление не било извършено по искане и желание на дружеството, а за да бъдат спазени изискванията на Наредба № 5/2009г., която не допуска да се генерира У. на заявлението и същото да бъде прието, ако има изместване от допустимия за подпомагане слой. Поради това намира, че констатациите, отразени в писмо изх.№ 01-2600/1866 от 27.02.2013г. са в резултат на допуснатата техническа грешка.

От заместник-изпълнителния директор на ДФЗ е издадено оспорваното в настоящото производство писмо за прекратяване на поетия от дружеството жалбоподател петгодишен агроекологичен ангажимент. С него, във връзка с изложените в писмото за откриване на производството сведения, е уведомен жалбоподателя, че неговият агроекологичен ангажимент по направление „Биологично растениевъдство“ е прекратен.

По делото е изслушано и прието като неоспорено от страните, заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено.

От писменото заключение и обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание, съдът приема, че не са оборени констатациите на административния орган, изложени в оспорвания административен акт. Заявени за кампания 2011г. са два парцела с обща площ 76,66 ха в землището на [населено място], [община]. Това са и референтните парцели за мярка 214. Заявените през 2012г. парцели в по-голямата си част припокриват тези, заявени през първата година на участие – 2011г. Има разлика в площта на заявените през 2011г. и 2012г. – през първата година парцелите са с обща площ 76,66 ха, а през втората година /2012г./, парцелите, заявени за подпомагане са с обща площ 70,55 ха, предвид което се установява формално намаление с 6,11 ха или 7,97 %. Намалението според вещото лице е със 7,91 ха, ако не се взема предвид географското местоположение на парцелите, но при сравняване на географското местоположение на площите намалението е с 9,67 ха или 12,61 %. Процентът на припокриване на заявената площ с площта на референтните парцели, заявени и одобрени за подпомагане през 2011г. е 87,39 %, колкото е установил и административният орган при извършените административни проверки на подаденото заявление за подпомагане.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на обжалване акт – уведомителното писмо има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице - оспорваното писмо засяга правната сфера на жалбоподателя – с него се прекратява поет дългосрочен агроекологичен ангажимент по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013г. Това обуславя и правния интерес на жалбоподателя от оспорването му. Съдът намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок. Оспореният акт е съобщен на жалбоподателя на 22.05.2013г., видно от представената на л.10 по делото куриерска разписка. В него се съдържа указание, че може да бъде оспорен в 14-дневен срок от съобщаването му пред Министъра на земеделието и храните, респективно пред Административен съд София-град. Жалбоподателят се е възползвал от възможността да оспори акта по административен ред, като видно от представеното по делото писмо изх.№ 01-2600/4160 от 02.07.2013г. /л.122/ жалбата, ведно с административната

преписка е получена в МЗХ на 02.07.2013г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е заведена с вх.№ 70-2967 от 11.07.2013г. в деловодството на Министерство на земеделието и храните, предвид което е спазен преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Актът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.20 и чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл.10 от У. правилник на ДФ „Земеделие“, в правомощията на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ влизат представляване на фонда и ръководене на дейността му при осъществяване на всички негови функции. С т.4 по Заповед № 03-РД/606 от 21.02.2013г. /л.120/ изпълнителният директор на Ф. е предоставил на заместник-изпълнителния директор С. К. правомощията да издава и подписва уведомителни писма за прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“.

Обжалваното уведомително писмо – индивидуален административен акт, е издадено при спазване на изискванията, предвидени в чл.59 от АПК – в писмена форма, с изложени фактически и правни основания. От мотивите му се установява причината за прекратяване на агроекологичния ангажимент – неспазване на изискването за географско припокриване на 90 % с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент, вследствие на което одобрената площ за извършване на агроекологични дейности е намалена с повече от 10 %. Административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.24, ал.1 и ал.2 от Наредба № 11/06.04.2009г., съгласно която агроекологичните дейности или направления, които се основават на площ, се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение, като одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент.

При издаване на оспорвания акт не са допуснати и нарушения на процесуалните правила. Административното производство по издаване на уведомителното писмо е започнало с изпратено до жалбоподателя уведомление № 01-2600/1866 от 27.02.2013г. за образуване на производството по издаване на административен акт за прекратяване на поет многогодишен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“, направление „Биологично растениевъдство“. Във възражението си жалбоподателят не е представил доказателства, оборващи фактическите констатации на административния орган. Напротив – той твърди, че констатираното припокриване в размер на 87,39 % се дължи на допусната техническа грешка от страна на ДФЗ при извършване на административните проверки.

Въз основа на това може да се направи извод, че административният орган е изпълнил задължението си да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да събере относимите към спора доказателства.

При издаване на акта не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл.7, ал.1 от Наредба № 11/06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г., агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба срокът по ал.1 започва да тече от началото на годината на подаване на "Заявление за

подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал.1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане". Агроекологичните дейности или направления се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишния период от поемане на агроекологичното задължение, като одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент – чл.24, ал.1 и ал.2 от Наредбата. В чл.18 от Наредба № 11/2009г. са посочени изчерпателно условията, при които ДФЗ прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват или респективно при определени условия не възстановяват получената финансова помощ. Съгласно чл.18, ал.3, т.3 от Наредбата ДФЗ прекратява агроекологичния ангажимент, когато подпомаганите лица не са спазили изискванията на чл.24, ал.2 - одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент.

Събраните по делото доказателства потвърждават фактическите констатации на административния орган, обуславящи приложението на разпоредбата на чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11/2009г., поради което съдът приема, че от административния орган е приложена правилно относимата материално-правна разпоредба. От приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по несъмнен начин се доказва, че географското припокриване на заявените през 2012г. към одобрените парцели е 87,39 %, с което не е изпълнено изискването на чл.24, ал.2 от Наредба № 11/2009г. Предвид това съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че дори да е налице разлика в географското припокриване на заявените за подпомагане и референтните парцели тя по никакъв начин не води до увреждане, тъй като обработените площи, попадащи извън границите на референтните парцели, в случая угари, не подлежат на подпомагане по мярката, а субсидия следва да бъде изплатена само за масивите, засети с бял риган, представляващи референтните парцели, одобрени през 2011г. Чл.24, ал.1 от Наредбата изисква като условие за подпомагане по мярка 214 географско припокриване на референтните и заявените за подпомагане през следващите четири години площи в рамките на минимум 90 %. Всяко излизане от тези граници, надхвърлящо сумарно 10 % от площта на референтните парцели, т.е. географско припокриване под 90 %, независимо дали излизащите площи се намират в т.нар. допустим слой и представляват обработени площи, подлежащи на подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, обуславя приложимостта на чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11/2009г.

С оглед изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

Предвид това, на основание чл.143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника съдебно-деловодни разноски в размер на 300 лева, от които 150 лева за депозит за възнаграждение на вещото лице и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Така мотивиран, Административен съд София – град, Второ отделение, 40 състав, на основание чл.172, ал.2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” /АЕП/ от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. за кампания 2012г. с изх.№ 01-2600/4160 от 14.05.2013г. на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ съдебно-деловодни разноски в размер на 300 /триста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: